

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoCsp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216219736
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1216219736.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobkyne: E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, T., zast. Občianskym združením Centrum správnej pomoci, Gemerská 2, Bratislava, IČO: 50 401 718, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2.791,67 Eur, o určenie neplatnosti zmlúv, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 17. októbra 2019 č.k. 19Csp 110/2016-444 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 8. septembra 2021 č.k. 19Csp 110/2016-519 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 8. septembra 2021 č.k. 19Csp 110/2016-519 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol (I. výrok), žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. vo výške 100% (II. výrok) a tento rozsudok dopĺňacím rozsudkom zo dňa 8. septembra 2021 č.k. 19Csp 110/2016-519 doplnil o II. výrok, ktorým konanie v časti o určenie, že úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 je bezúročný bez poplatkov zastavil a IV. výrokom, ktorým žalobu o zaplatenie 282,94 Eur zamietol.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.8.2006 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve; zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2009 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve; zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.10.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve; určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.10.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve; úver medzi účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.08.2006 je bezúročný a bez poplatkov; úver medzi účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2009 je bezúročný a bez poplatkov; úver medzi účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.10.2012 je bezúročný a bez poplatkov; úver medzi účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.10.2012 je bezúročný a bez poplatkov; vydania jej bezdôvodného obohatenia v sume 272,47 Eur, v sume 10,47 Eur, v sume 2.117,35 Eur a v sume 391,38 Eur. Žalobkyňa so žalovaným uzavrela úverový právny

úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Išlo o formulárové typové spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli koncipované tak, že nezabezpečujú rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu, zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a ich obsah nemohla ovplyvniť. So žalovaným uzavrela štyri úverové zmluvy, a to Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.6.2006, predmetom ktorej mali byť poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 16.890 Sk, t.j. 560,65 Eur, žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 833,12 Eur, bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 272,47 Eur; neprijateľné zmluvné podmienky v tejto zmluve spočívajú v tom, že splátka úveru v sume 41,49 Eur nie je rozdelená na istinu a úrok, v zmluve chýba konečný dátum splatnosti úveru, je uvedené len 24 mesiacov, uhradila poplatok z uzatvorenia zmluvy 49,79 Eur, RPMN je nesprávne uvedená vo výške 110,04%, zmluvná odmena za poskytnutie úveru je 435,17 Eur, čo je v rozpore so zákonom, priemerná RPMN absentuje, skutočne poskytnutá čiastka revolvingu je len v sume 433,31 Eur. Ďalej zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2009, ktorej predmetom mali byť poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 763,46 Eur, žalobkyňa uhradila sumu 773,93 Eur, bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 10,47 Eur; neprijateľné zmluvné podmienky v tejto zmluve spočívajú v tom, že splátka úveru v sume 42,99 Eur nie je rozdelená na istinu a úrok, v zmluve chýba konečný dátum splatnosti úveru, je uvedené len 36 mesiacov, uhradila zmluvnú odmenu za poskytnutie úveru v sume 907,59 Eur, RPMN je nesprávne uvedená vo výške 63,86 %, ročná úroková sadzba úveru je 68,81%, poskytnutá čiastka revolvingu je v sume 433,21 Eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu je 598,35 Eur, obsahuje dohodu o poskytnutí služby možnosť odkladu splátok za odplatu v sume 123,55 Eur. Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012, ktorej predmetom mali byť poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 1.500 Eur, žalobkyňa uhradila sumu 3.617,35 Eur, bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 2.117,35 Eur; neprijateľné zmluvné podmienky v tejto zmluve spočívajú v tom, že splátka úveru v sume 80,37 Eur nie je rozdelená na istinu a úrok, v zmluve chýba konečný dátum splatnosti úveru, je uvedené len 42 mesiacov, celková čiastka, ktorú musí uhradiť bola vyčíslená sumu 1.928,88 Eur, RPMN je nesprávne uvedená vo výške 68,85%, ročná úroková sadzba úveru je 70,01%, priemerná hodnota RPMN je 45,66%, obsahuje dohodu o poskytnutí služby možnosť odkladu splátok za odplatu v sume 215,75 Eur, obsahuje započítanie pohľadávky v podobe nároky na poskytnutie schválenej výšky úveru v sume 515,75 Eur. Tiež zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012, ktorej predmetom mali byť poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 570 Eur, žalobkyňa uhradila sumu 961,38 Eur, bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 391,38 Eur neprijateľné zmluvné podmienky v tejto zmluve spočívajú v tom, že splátka úveru v sume 30,54 Eur nie je rozdelená na istinu a úrok, v zmluve chýba konečný dátum splatnosti úveru, je uvedené len 42 mesiacov, celková čiastka, ktorú mala uhradiť bola v sume 1.282,68 Eur, RPMN je nesprávne uvedená vo výške 65,69%, ročná úroková sadzba úveru je v 70,01%, priemerná hodnota RPMN za úver je 45,60%, obsahuje dohodu o poskytnutí služby možnosť odkladu splátok za odplatu v sume 82,24 Eur. Z uvedených dôvodov považovala zmluvy za neplatné pre rozpor so zákonom.

3. Žalovaný namietal prípustnosť návrhu na určenie neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere a určenie ich bezúčinnosti v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP“). Popieral tvrdenie žalobkyne, že pri uzatvorení zmlúv použil nekalé praktiky, žalobkyňa toto svoje tvrdenie ani nepodoprela žiadnymi dôkazmi, pričom dôkazné bremeno je na tom účastníkovi konania, ktorý vyvodzuje pre seba z týchto skutočností priaznivé právne dôsledky. Rovnako popieral tvrdenie žalobkyne, že predmetné 4 zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, ktorých obsah nemohla ovplyvniť a neboli individuálne vyjednané; žalobkyňa tvrdí, že v zmluvách chýba konečný dátum splatnosti a splátky úverov nie sú rozdelené na istinu a úrok. Ako podstatnú skutočnosť uviedol, že zmluvy o revolvingovom úvere sú tvorené ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej lícnej strane, ako aj zmluvnými dojednaniami nachádzajúcimi sa na rubovej strane tej istej listiny. Obsah zmlúv tvoria aj prílohy, ktoré v zmysle čl. 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Z ustanovení čl. 4, ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Pri uzavieraní zmlúv nepoužil nekalé praktiky. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že zmluva o revolvingovom úvere nespĺňa náležitosti § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne náležitosť podľa § 9 ods. 2 f) - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; § 9 ods. 2 k) - údaj o výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s tým, že namietal, že v zmluve je uvedená len celková výška splátky bez jej podrobného členenia, ďalej uviedol, že zmluvy o revolvingovom úvere sú tvorené ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej lícnej strane, ako aj zmluvnými dojednaniami nachádzajúcimi sa na rubovej strane tej istej listiny. Zároveň obsah zmlúv tvoria aj prílohy, ktoré v zmysle článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní

sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ktoré bolo súdu predložené spolu so zmluvou a ktoré tvorí jej neoddeliteľnú súčasť, viď čl. 7, ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Zmluvy teda údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahujú, termín konečnej splatnosti úveru je teda vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že v zmluvách o revolvingovom úvere je neprijateľnou podmienkou poplatok za uzatvorenie zmluvy, k namietanému poplatku za poskytnutie úveru uviedol, že je všeobecne rozšírenou položkou, rovnako ako bol poplatok za vedenie, správu a evidenciu spotrebiteľského úveru. Je preto podľa jeho názoru opodstatnené tvrdiť a prijať aj záver, že táto položka v rámci celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nepredstavuje takú kategóriu, aby musela byť zakázaná ako taká. Poplatok za poskytnutie úveru je prípustný a dovolený. Z jeho označenia je nepochybné, za čo konkrétne sa uhrádza. Poplatok teda definuje svojím názvom (označením), za čo sa platí. Ide o platbu za takú činnosť, ktorá je aj v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov). Platba (poplatok, odmena) za činnosť, ktorá je v záujme oboch účastníkov úverového vzťahu, nie je slovenskému právnomu poriadku neznáma, poukázal na ustanovenie § 499 Obchodného zákonníka, ktorý upravuje dohodu o provízií za záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky. Pokiaľ žalobkyňa namietala nesprávnu výšku RPMN, mal za to, že ustanovenie o úrokovej sadzbe a o RPMN vyjadrujú cenu úveru, a preto v zmysle § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Táto skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 53 ods. 6 OZ, ktoré upravuje otázku výšky odplaty za spotrebiteľsky úver. K tvrdeniu žalobkyne, že v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je neprijateľná podmienka v podobe absencie priemernej RPMN, popieral toto tvrdenie z dôvodu, že zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy neupravoval ako povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie priemernej RPMN. Rovnako poprel tvrdenia žalobkyne, že zabezpečenie zmlúv o revolvingovom úvere bolo dojednané v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, medzi ktoré patrí rozhodcovská zmluva a dohoda o poskytnutí služby. Zabezpečenie zmenkou v tom čase bolo možné. Zákonodarca zakázal zabezpečenie spotrebiteľského úveru až neskôr. Rovnako poprel dôvodnosť nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Podaním doručeným súdu zo dňa 9.4.2018 žalovaný namietol premlčanie nárokov z revolvingových zmlúv č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, ktoré boli v celom rozsahu splatené v rokoch 2009 a 2011; z uvedeného dôvodu mal za to, že uplatnené nároky v rozsahu plnenia vyplývajúceho z predmetných zmlúv je nutné považovať v celom rozsahu za premlčané. V súvislosti so Zmluvami o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX na základe žalôb podaných žalovaným na stály rozhodcovský súd došlo k vydaniu právoplatných a vykonateľných rozhodcovských rozsudkov, ktoré sa, odhliadnuc od pasivity žalobkyne v predmetnom konaní, stali spôsobilými exekučnými titulmi a na podklade ktorých tunajší súd rozhodol o udelení poverenia na výkon exekúcie súdnemu exekútorovi. Zastával názor, že súd pri rozhodovaní o zamietnutí námietok povinnej v konaniach vedených pod spisovými značkami 39Er/1772/2016 a 55Er/3699/2016 sa vysporiadal so všetkými právne relevantnými okolnosťami, ktorých povaha má svoj základ v uzatvorených zmluvných vzťahoch, vrátane posúdenia platnosti a nárokov vyplývajúcich z rozhodcovských zmlúv. Tiež poprel tvrdenia žalobkyne, že jej boli poskytnuté nižšie čiastky jednotlivých úverov, suma úveru bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vysporiadania (kompenzácie) pohľadávok a časť bola vyplatená v prospech bankového účtu žalobkyne.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie poštovými poukážkami o mesačných úhradách splátok úverov, bankovými výpismi o vklade hotovosti na účet žalovaného, hromadnými príkazmi na úhradu, pokladničnými príjmovými dokladmi o úhrade splátok úveru, zmluvami o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, zmluvnými dojednaniami, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, splátkovými kalendármi, sumárom úhrad splátok jednotlivých úverov vyčíslených žalobkyňou, oznámením o úhrade všetkých záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3.2.2012, oznámením o úhrade všetkých záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 2.6.2009, stanoviskom Národnej banky Slovenska zo dňa 29.1.2016, uznesením Okresného súdu Bratislava II č.k. 39Er/3772/2016-43, potvrdením Sociálnej poisťovne - ústredie o vykonávaných zrážkach z dôchodku žalobkyne, ostatným

obsahom spisu, na základe ktorého na návrh právnej zástupkyne žalobkyne vydal dňa 15.5.2018 medzitimny rozsudok, ktorým určil, že: I. zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 je neplatná; II. zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 je neplatná; III. úver poskytnutý zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 je bezúročný a bez poplatkov; IV. úver poskytnutý zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 je bezúročný a bez poplatkov. Zamietol žalobu týkajúcu sa určenia neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere a určenia, že zmluvy o revolvingovom úvere sú bezúročné a bez poplatkov pri zmluvách č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.6.2006 a č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2009 s tým, že o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie a o trovách konania rozhodne po právoplatnosti medzitimneho rozsudku. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná, a to v časti Zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 a rozhodol medzitimným rozsudkom tak, že vo vzťahu k týmto zmluvám žalobe vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku. Vo zvyšku súd žalobu týkajúcu sa Zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.6.2006 a č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2009 zamietol po prihladnutí na námietku premlčania v tejto časti žaloby žalovaným s tým, že o priznaní vydania bezdôvodného obohatenia a trovách konania rozhodne v konečnom rozsudku po právoplatnosti medzitimneho rozsudku.

6. Na odvolanie žalovaného voči tomuto rozsudku v jeho vyhovujúcich výrokoch I., II., III. a IV., Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Co/240/2018-401 zo dňa 30.4.2019 v napadnutých vyhovujúcich častiach v I., II., III. a IV. výrokoch medzitimny rozsudok prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom rozhodnutí vyslovil právny názor, že súd prvej inštancie mal v danom prípade buď určiť, že úverové zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 a č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 sú neplatné a žalobu žalobkyne v časti určenia, že úvery z týchto zmlúv sú bezúročné a bez poplatkov zamietnuť, alebo určiť, že úvery z týchto zmlúv sú bezúročné a bez poplatkov a žalobu žalobkyne v časti určenia, že úverové zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.01.2012 a č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 sú neplatné zamietnuť, nie však súčasne rozhodnúť o určení neplatnosti týchto úverových zmlúv a aj o určení úverov poskytnutých na ich základe za bezúročné a bez poplatkov, pretože oba tieto právne závery sa navzájom vylučujú. Oba právne závery súdu prvej inštancie tak nemôžu súčasne byť správne, a popri sebe neobstoja.

7. Žalobkyňa s poukazom na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4Co/240/2018 upravila petít žaloby tak, že žiadala určiť, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 je neplatná, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 je neplatná a žalovaného zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.117,35 Eur a 391,38 Eur. V časti žaloby, v ktorej žiadala určiť, že úvery sú bezúročne a bez poplatkov, vzala žalobu späť. Právna zástupkyňa žalobkyne doplnila dôvody neplatnosti zmluvy č. XXXXXXXXXX tým, že zmluva je neplatná preto, lebo nemá písomnú formu a v žiadosti boli dohodnuté neprijateľné zmluvné podmienky, konkrétne v bode 8 s názvom dohoda o poskytnutí služby a v bode 11, kde mali prísť peniaze na účet žalobkyne, ale prišlo menej, ako bolo dohodnuté. K zmluve č. XXXXXXXXXX doplnila, že je neplatná z rovnakých dôvodov ako predchádzajúca zmluva o revolvingovom úvere, a to že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v bode 8 a bode 11. Žiadala aplikovať v tejto veci § 40 Občianskeho zákonníka, že právny úkon je neplatný, lebo nebol urobený v predpísanej forme.

8. Právny zástupca žalovaného súhlasil so späťvzatím žaloby v časti žaloby, v ktorej žalobkyňa žiadala určiť, že úvery sú bezúročne a bez poplatkov. K dôvodom neplatnosti revolvingových zmlúv, čo sa týka zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX z 1.10.2012, popieral všetky tvrdenia žalobkyne a žiadal zamietnuť žalobu v celom rozsahu. Čo sa týka tejto zmluvy, mal za to, že bola uzavretá v písomnej forme. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že jej nebola neposkytnutá žiadaná výška úveru, žalovaný má právo vyhodnotiť jednostranne solventnosť klienta a schváliť nižší úverový limit ako bol uzatvorený podľa článku 7, čo bolo dojednané a je to súčasťou zmluvy. Rovnako aj námietka, že oznámenie o schválení úveru dlžníkovi nebolo podpísané žalovanou nemôže spôsobiť neplatnosť zmluvy, lebo v zmysle článku 7, sa podpis žalobkyne na oznámení nevyžadoval a v tomto zmysle už rozhodovali iné súdy, ktoré správnosť takéhoto postupu potvrdili. Pokiaľ namieta žalobkyňa, že jej nebola vyplatená celá výška schváleného úveru v zmysle článku 8 zmluvy, žalovaný si na základe vzájomnej zmluvnej dohody odpočítal sumu za poskytnutie služby a to sumu 82,24 Eur. Čo sa týka tvrdenia žalobkyne, že jej úver resp. spísanie žiadosti o poskytnutí úverov boli vnucované, nepredložila o tom žiadny dôkaz. Pokiaľ žalobkyňa namieta neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola uzavretá v ten istý deň ako žiadosť o poskytnutie úveru, na základe tejto zmluvy už prebehlo rozhodcovské

konanie a rozhodnutie rozhodcovského súdu je exekučným titulom na základe ktorého sa vykonávajú zrážky z dôchodku žalobkyne. Predložil ako dôkaz uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 39Er/3772/2016-43 zo dňa 6.11.2017, ktorý zamietol námietky povinného v tomto prípade žalobkyne proti exekúcii, rovnako aj voči trovám exekúcie a zamietol aj návrh povinného na zastavenie exekúcie. Súd si v konaní o preskúmaní námietok povinného musel ustáliť, či úverová zmluva, na základe ktorej prebehlo rozhodcovské konanie je platná alebo nie, v danom prípade, keďže zamietol námietky povinnej - žalobkyne, má za to, že úverová zmluva je platná. Tiež uviedol, že čo sa týka námietok žalobkyne k dodržiavaniu zákonov o spotrebiteľských úverov, inšpektorát Obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave vydal inšpekčný záznam zo dňa 16.10.2009, potom, ako vykonal kontrolu v PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., zameranú na kontrolu dodržiavania zákona č. 258/2001 Z.z. v jeho platnom znení na podnet a požiadavku Ministerstva financií SR na vykonanú kontrolu spoločnosti, ktorá poskytuje spotrebiteľské úvery, z päť námatkovo vybraných zmlúv o úvere z roku 2009 a dospel k záveru, že ak spotrebiteľ svojim podpisom súhlasil so zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere zmluva obsahovala predpisové náležitosti v súlade so zákonom. Súčasťou predložených zmlúv o úvere bol formulár, ktorý obsahoval všetky zákonné náležitosti. K platnosti písomnej formy zmlúv tiež predložil ako dôkaz súdu inšpekčný záznam Inšpektorátu Slovenskej Obchodnej inšpekcie zo dňa 31.05.2011, z vykonanej kontroly cieľom ktorej bol dodržiavanie ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pri spotrebiteľských zmluvách v bode 1. záznamu Inšpekcia zistila, že z päť námatkovo vybraných zmlúv o revolvingovom úvere boli ich súčasťou štandardne európske informácie o spotrebiteľskom úvere - predzmluvný formulár s tým, že finančný agent so spotrebiteľom spíše žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru a predzmluvný formulár, v ktorom poskytne spotrebiteľovi všetky potrebné informácie. Následne je žiadosť postúpená veriteľovi na schválenie. Následne po schválení žiadosti veriteľ pošle spotrebiteľovi akceptačný list k zmluve o revolvingovom úvere a splátkový kalendár. Veriteľ je povinný pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, finančný agent a veriteľ overuje bonitu klienta predložením dokladov o príjme zo sociálnej poisťovne, od zamestnávateľa resp. iným potvrdením. Zo záveru Inšpektorátu Slovenskej Obchodnej inšpekcie vyplýva, že v predložených zmluvách o revolvingovom úvere neboli zistené nedostatky.

K neplatnosti revolvingovej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 žalovaný tiež namietal nedôvodnosť žalobkyňou uvádzaných dôvodov, pre ktoré by mala byť úverová zmluva neplatná a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Aj v tomto prípade išlo o formulárovú zmluvu - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, ktorá bola schválená v takej istej výške ako žiadala žalobkyňa v sume 1.500 Eur. Na účet jej bola vyplatená čiastka po odrátaní suma podľa dohody o poskytnutí služby v zmysle bodu 8 žiadosti, čiže suma bola nižšia o sumu po vzájomnom započítaní zostatku nesplateného revolvingového úveru č. XXXXXXXXXX vo výške 515,76 Eur. Toto započítanie bolo urobené na základe vzájomnej dohody zo žalobkyňou v zmysle schválenej úverovej zmluvy. Aj v tomto prípade bola uzavretá rozhodcovská zmluva, na základe ktorej bolo vedené rozhodcovské konanie, rozhodnutie rozhodcovského súdu sa stalo exekučným titulom na základe ktorého je vedená exekúcia na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 55Er/3699/2016, aj v tomto konaní žalobkyňa ako povinná podala námietky proti exekúcii, proti trovám konania exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie. Súd uznesením zo dňa 2.11.2017 tieto námietky povinnej - žalobkyne zamietol. Mal za to, že všetky podmienky pri uzatváraní úverovej zmluvy boli splnené a zmluva je platná.

9. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie na preskúmanie platnosti úverových zmlúv č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX, ktoré zostali predmetom sporu, pričom sa oboznámil s vykonanými dôkazmi.

Žalobkyňa svoju výpoveď, čo sa týka zmluvy č. XXXXXXXXXX, ktorá bola uzavretá so zástupkyňou žalovaného P. U. dňa 27.9.2012 spoločnosťou PROFI CREDIT bola podpísaná 1.10.2012. Úverový limit bol vo výške 600 Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov k 25-temu dňu v mesiaci s mesačnou splátkou vrátane úrokov 32,15 Eur. Celková čiastka, ktorú mala zaplatiť bola v sume 1350,30 Eur, predpokladaná RPMN bola 70,02%, sadzba úveru 70,02%, poskytnutá čiastka revolvingu 316,36 Eur. Túto úverovú zmluvu podpísala zástupkyňa žalovaného pani U. a uzavrela ju preto, lebo mala mať výhodnejšie splátky ako v predchádzajúcich zmluvách. V jej žiadosti o poskytnutie úveru chcela, aby jej poskytli 600 Eur, schválili jej len 570 Eur s tým, že mesačná splátka mala byť 30,53 Eur za rovnakých podmienok, ako bolo uvedené v žiadosti. Zmluvu považovala za neplatnú, lebo jej neposkytli úver ňou požadovanej výške. Čo sa týka Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ten nepodpisovala. Rozhodcovskú zmluvu podpisovala v ten istý deň, pri spisovaní žiadosti o podpisovaní úveru. Mala za to, že táto zmluva je neplatná preto, že nemá písomnú formu a v žiadosti boli dohodnuté neprijateľné podmienky uvedené v bode 8 s názvom dohoda o poskytnutí služby a v bode 11. Nejaké peniaze jej na účet prišli, nepamätá si

kolko, bolo to menej ako žiadala. Žalobkyňa doplnila svoju výpoveď vo vzťahu k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012, že táto bola uzavretá zo zástupkyňou žalovaného P. U., v žiadosti bolo uvedené, že žiada úverový limit 1.500 Eur so splatnosťou 42 mesiacov, k 25-temu dňu v mesiaci. Mesačná splátka bola vrátane úrokov vyčíslená sumou 80,37 Eur s tým, že celkovo mala zaplatiť úver v sume 3.375,54 Eur. Sadzba úveru bola dohodnutá 70,01%, žalobkyňa zmluvu uzavrela 18.1.2012, žalovaný zmluvu schválil 19.1.2012 v rovnakej výške, ako bolo uvedené v žiadosti, účel čerpania úveru - rekonštrukcia nehnuteľnosti, pohľadávka bola žalovaná na rozhodcovskom súde a prebieha z dôchodku žalobkyne exekúcia. Podľa bodu 7 zmluvy dlžník, spoludlžník a veriteľ sa odkazuje na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere na zadnej strane žiadosti/zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy. So zmluvnými podmienkami sa oboznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zavazujú sa ich dodržiavať. Podľa bodu 8 - dohoda o poskytnutí služby, sa zmluvné strany dohodli na odplate za službu - možnosť odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 86,39 Eur. Podľa bodu 8.4. sa zmluvné strany dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, vrátane predchádzajúceho revolvingového úveru. Podľa bodu 10 dlžník súhlasí s tým, aby veriteľ získal informácie o jeho bonite, platobnej morálke, dôveryhodnosti, ktoré sú potrebné na posúdenie jeho žiadosti. Podľa bodu 11 dlžník žiada veriteľa o prevod čiastky úveru na účet.

10. Zo zmluvy č. XXXXXXXXXX súd prvej inštancie zistil, že žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru bola uzavretá dňa 18.1.2012, schválená žalovaným dňa 19.1.2012, žalovaný bol zastúpený P. U., podpisy oboch strán sú na tej istej listine. V žiadosti žalobkyňa žiadala o poskytnutie revolvingového úveru vo výške úverového limitu 1.500 Eur, vyplatená čiastka 768,49 Eur, výška mesačnej splátky 80,37 Eur, dátum prvého čerpania 19.1.2012, ročná úroková sadzba platná ku dňu podpisu zmluvy 70,01%, PRMN 68,85%, spôsob splácania 42 splátok, odplata za poskytnutie služby 215,75 Eur, úverová zmluva bola schválená za rovnakých podmienok ako žiadala žalobkyňa.

Zo zmluvy č. XXXXXXXXXX zistil, že žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru - zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá dňa 27.9.2012, žalovaný bol zastúpený P. U., podpisy oboch strán sú na tej istej listine. V žiadosti žalobkyňa žiadala o poskytnutie revolvingového úveru vo výške revolvingového úveru v sume 600 Eur, so splatnosťou úveru 42 mesiacov, k 25. dňu v mesiaci, v mesačnej splátke 32,15 Eur, celková čiastka, ktorú mala zaplatiť, bola vyčíslená sumou 1 650,30 Eur. Schválený bol revolvingový úver na tej istej listine - zmluve úverový rámec 570 Eur, vyplatená čiastka 487,76 Eur, výška mesačnej splátky 30,54 Eur, dátum prvého čerpania 1.10.2012, ročná úroková sadzba platná ku dňu podpisu zmluvy 70,01%, PRMN za úver 65,69%, spôsob splácania 42 splátok, odplata za poskytnutie služby 82,24 Eur, termín splatnosti - úver nie je splatený, účel čerpania úveru - dovolenka, pohľadávka bola žalovaná na rozhodcovskom súde a prebieha z dôchodku žalobkyne exekúcia. Podľa bodu 7 zmluvy dlžník, spoludlžník a veriteľ sa odkazuje na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere na zadnej strane žiadosti/zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy. So zmluvnými podmienkami sa oboznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zavazujú sa ich dodržiavať. Dlžník vyhlasuje, že je plne spôsobilý na právne úkony, berie na vedomie a súhlasí, že ním požadovaná poskytnutá čiastka je maximálna a že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať požadovaný úver poskytnutú čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru. V prípade, že dlžník nebude súhlasiť so zmenami týkajúcimi sa výšky a ostatných parametrov úveru, je oprávnený od zmluvy odstúpiť, resp. túto zmluvu s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia tejto zmluvy. Podľa bodu 8 - dohoda o poskytnutí služby sa zmluvné strany dohodli na odplate za službu - možnosť odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 86,39 Eur. Podľa bodu 8.4. sa zmluvné strany dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, vrátane predchádzajúceho revolvingového úveru. Podľa bodu 10 dlžník súhlasí s tým, aby veriteľ získal informácie o jeho bonite, platobnej morálke, dôveryhodnosti, ktoré sú potrebné na posúdenie jeho žiadosti. Podľa bodu 11 dlžník žiada veriteľa o prevod čiastky úveru na účet.

11. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava II č.k. 39Er/3772/2016-43 zo dňa 6.11.2017 súd prvej inštancie zistil, že námietky povinného - žalobkyne proti exekúcii, námietky povinného proti trovám exekúcie a návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že pokiaľ povinná namietala okrem iných skutočností, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, uzavretá medzi oprávneným a povinným dňa 1.10.2012 neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, súd ustálil, že táto zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu jej uzavretia, oprávnený dodržal všetky povinnosti, ktoré mu ako veriteľovi z právnych predpisov vo vzťahu k spotrebiteľovi vyplývajú. V tejto súvislosti oprávnený poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ-42/15, kde Súdny dvor EÚ uviedol, že

ak zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti, táto sa bude považovať za bezúročnú a bez poplatkov len vtedy, ak ide o okolnosť (náležitosť), ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Rozsah záväzku spotrebiteľa možno posúdiť z výšky úveru a celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný uhradiť v súvislosti s poskytnutým úverom, ktoré sú v zmluve uvedené jednoznačne. Možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku však neovplyvňujú všetky náležitosti uvedené v zákone č. 129/2010 Z.z.

Z uznesenia Okresného súdu Bratislava II č.k. 55Er/3699/2016-57 zo dňa 2.11.2017 zistil, že námietky povinného - žalobkyne proti exekúcii, námietky povinného proti trovám exekúcie a návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že pokiaľ povinná namietala okrem iných skutočností, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá medzi oprávneným a povinným dňa 19.1.2012 neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch súd ustálil, že táto zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu jej uzavretia, oprávnený dodržal všetky povinnosti, ktoré mu ako veriteľovi z právnych predpisov vo vzťahu k spotrebiteľovi vyplývajú. V tejto súvislosti oprávnený poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ-42/15, kde Súdny dvor EÚ uviedol, že ak zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti, táto sa bude považovať za bezúročnú a bez poplatkov len vtedy, ak ide o okolnosť (náležitosť), ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Rozsah záväzku spotrebiteľa možno posúdiť z výšky úveru a celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný uhradiť v súvislosti s poskytnutým úverom, ktoré sú v zmluve uvedené jednoznačne. Možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku však neovplyvňujú všetky náležitosti uvedené v zákone č. 129/2010 Z.z.

12. Po právnej stránke súd prvej inštancie vychádzal z ustanovení § 137 písm. c) a d) CSP, § 37 ods. 1, § 39 ods. 1, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, § 53c, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“), § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

13. Vyslovil, že jeho úlohou bolo ako predbežnú otázku posúdiť platnosť, resp. neplatnosť uzatvorených zmlúv o revolvingovou úvere a z toho vyplývajúce ďalšie posúdenie nároku žalobkyne, v prípade, že zmluvy sú neplatné, rozhodnúť o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba nie je dôvodná. Konštatoval, že žalobkyňa so žalobcom uzavrela Zmluvy o revolvingových úveroch č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012, obe zmluvy boli uzavreté v písomnej podobe, obe zmluvné strany boli v záhlaví zmluvy riadne označené, obsahovali údaje o predmete zmluvy, a výške úveru schváleného žalovaným, ako aj ostatnými údajmi potrebnými k uzavretiu úverových zmlúv, vrátane ich príloh. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, že zmluva nebola uzavretá v písomnej forme. Uviedol, že právny úkon je zrozumiteľný, ak je účastník právneho úkonu schopný pochopiť výrazové prostriedky použité na vyjadrenie právneho úkonu. Stačí, ak takýto prejav je vo všeobecnosti zrozumiteľný a adresátovi je význam použitých výrazových prostriedkov objasnený, alebo vysvetlený primerane povahe právneho úkonu. Obsah právneho úkonu treba posúdiť podľa vôle strán v čase uzatvárania zmluvy. Použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje vždy iba k tomu, aby obsah právneho úkonu, ktorý účastník urobil, bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v čase, keď bol úkon urobený. Skutočná vôľa účastníkov zmluvy má jednoznačnú prioritu. Základným princípom výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zakladá, ak sú možné oba výklady. Neplatnosť zmluvy má byť výnimka, nie pravidlo (Nález ústavného súdu SR č. I ÚS 242/07). S poukazom na výpoveď žalobkyne, ako aj jej doplnenú výpoveď, z ktorej vyplýva že obe zmluvy obsahujú prejav jej vôle na uzatvorenie týchto zmlúv, t.j. poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré po posúdení jej solventnosti boli zo strany žalovaného poskytnuté. Zmluvy o revolvingovom úvere sú tvorené ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej ľicnej strane, ako aj zmluvnými dojednaniami nachádzajúcimi sa na rubovej strane tej istej listiny. Obsah zmlúv tvoria aj prílohy, ktoré v zmysle čl. 7 ods. 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Z ustanovení čl. 4, ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Rovnako v konaní bolo nepochybne ustálené, že žalobkyňa nesplnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z úverových zmlúv a nesplácala úvery v súlade s splátkovým kalendárom. Záver o neplatnosti zmluvy musí byť založený na takých skutkových zisteniach a právnych záveroch, ktoré bez akýchkoľvek pochybností vylučujú

zachovanie zmluvy ako platnej. V zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov platí, že zákonná úprava uprednostňuje záver o bezúročnosti, a nie neplatnosti zmluvy, čo by v danom prípade prichádzalo do úvahy pri zistení, že niektoré z ustanovení zmlúv o revolvingovom úvere sú neplatné, čo však nespôsobuje neplatnosť zmlúv ako takých v celom rozsahu, spôsobilo by to len konštatovanie, že tieto zmluvy treba považovať za bezúročné a bez poplatkov, teda nie neplatnosť týchto zmlúv. S poukazom na uvedené má súd za to, že žalobe nie je možné vyhovieť a preto ju v celom rozsahu zamietol, aj v časti žalobkyňou požadovaného vydania bezdôvodného obohatenia. Dospel k záveru, že obe úverové zmluvy boli uzavreté v písomnej forme, obsahujú predmet a účel zmluvy, splatnosť úveru, spôsob jeho platenia, s dobou splatnosti úveru. Úlohou súdu bolo ako predbežnú otázku posúdiť platnosť, resp. neplatnosť uzatvorených zmlúv o revolvingovou úvere a z toho vyplývajúce ďalšie posúdenie nároku žalobkyne, v prípade, že zmluvy sú neplatné, rozhodnúť o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia proti neúspešnej žalobkyni, s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

15. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa a žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a vydať rozsudok:

1/ súd určuje, že je neplatná neprijateľná podmienka v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere č. zmluvy XXXXXXXXXXXX datovaná 19.1.2012 v bode 8 v znení „Dohoda o poskytnutí služby“ uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka 8.1 Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako úver/revolving) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.

2/ súd určuje, že je neplatná neprijateľná podmienka v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere č. zmluvy XXXXXXXXXXXX datovaná 01.10.2012 v bode 8 v znení „Dohody o poskytnutí služby“ uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka 8.1 Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako úver/revolving) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.

3/ Súd určuje, že je neplatná Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX datovaná 19.1.2012 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným.

4/ Súd určuje, že je neplatná Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX datovaná 1.10.2012 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným

5/ Súd určuje, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

6/ Súd určuje, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

7/ Súd určuje, že úver medzi účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 je bezúročný a bez poplatkov.

8/ Súd určuje, že úver medzi účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 je bezúročný a bez poplatkov.

9/ Žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 2.117,35 Eur žalobcovi

10/ Žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 391,38 Eur žalobcovi.

11/ Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Žiadala, aby súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

Žiadala, aby súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak ako navrhuje vyššie.

Napadnutý rozsudok považovala za nezákonný, zjavne neodôvodnený, neprimerane prísny, nevyvážený a nezohľadňujúci argumenty ani okolnosti v predmetnej veci a navyše podporujúci úžeru, čo je v demokratickom štáte netolerovateľné. Ako spotrebiteľka bola oklamaná a podvedená žalovaným ako dodávateľom a súd prvej inštancie jej neposkytol ochranu, čo je v právnom štáte netolerovateľné. Uviedla, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 mala byť uzavretá na poskytnutie úveru 1.500 Eur, ktorý bol ňou uhradený v sume 3.617,35 Eur, Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 mala byť uzavretá na poskytnutie úveru 570 Eur, ktorý bol ňou uhradený v sume 961,38 Eur. Napriek týmto skutočnostiam žalovaný neustále od nej vymáha finančné prostriedky formou exekúcie, pričom ide o konanie v rozpore so zákonom, ide o sústavné bezdôvodné obohacovanie sa žalovaného na jej úkor ako spotrebiteľky zo zmlúv na základe právnych úkonov, ktoré neboli urobené vo forme, ktorú vyžaduje zákon, a preto sú neplatné podľa ust. § 40 ods. 1 Obč. zák., ako i pre porušenie kogentných ustanovení zákona. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov ak zmluva nemá písomnú formu, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bez úročný a bez poplatkov. Napriek týmto skutočnostiam jej nebola poskytnutá súdna ochrana, čo je v rozpore so zákonom a úijným právom. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal s týmito skutočnosťami a neodôvodnil jej námietky, čím porušil právo na spravodlivý proces. Nestotožnila sa s jeho tvrdením, že obe úverové zmluvy boli uzavreté v písomnej forme, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, pretože je spotrebiteľka a i keby sa súdu nezúčastnila, súd je povinný podrobiť spotrebiteľskú zmluvu súdnej kontrole a zistiť, či táto zmluva je uzavretá podľa zákona, berúc zreteľ na čl. 38 Charty základných práv Európskej únie (OCHRANA SPOTREBITEĽA), čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čl. 6 ods. 1, čl. 4 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Poukázala na ust. § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1 Obč. zák., § 7 ods. 1, § 8 ods. 1, 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 na úver 1.500 Eur považovala za neplatnú od počiatku, čo je osvedčené z priložených dôkazov založených v súdnom spise. Uviedla, že úver 1500 Eur poskytnutý na základe jej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX datovaná 19.1.2012, je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na skutočnosť, že úrok uvedený v zmluve 70,01% p.a. ročne, je úžernický a RPMN uvedená v zmluve 70,01% nie je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu zákonných náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako žalobkyňa uviedla vo svojej žalobe a v konaní. Úver 570 Eur poskytnutý na základe jej Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX datovaná 1.10.2012 je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na skutočnosť, že úrok uvedený v zmluve 70,01% p.a. ročne je úžernický a RPMN uvedená v zmluve 70,01% nie je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa Karty klienta na č.1. 132 súdneho spisu bola žalobkyni vyplatená suma 487,76 Eur. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal s uvedenou skutočnosťou a neodôvodnil túto skutočnosť. Na základe tejto skutočnosti je Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX datovaná 1.10.2012 neplatná. Vytýkala súdu prvej inštancie, že nevykonala dôkazy Karta klienta, ktoré osvedčujú Vyplatené čiastky žalobkyni spotrebiteľke a z ktorých je osvedčené, že úvery neboli poskytnuté v dohodnutej výške, a tak zmluvy neboli platne uzavreté. Úvery z týchto zmlúv sú podľa žalobkyne bezúročné a bez poplatkov pre absenciu zákonných náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako žalobkyňa uviedla vo svojej žalobe a v konaní. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala žalobkyňa za nepreskúmateľné, ktoré žiadala zrušiť v celom rozsahu pre jeho nezákonnosť, obchádzanie zákona, porušenie ľudských práv, pre porušenie úijnového práva a medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Mala za to, že súd prvej inštancie porušil procesné podmienky konania a neboli tak splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonala navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,

rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napadnutým rozsudkom bolo porušené jej právo na spravodlivý proces. Odvolanie podala z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1, písm. a), b), d), e), f), g), h) z dôvodu, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 366, podľa ktorého prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, len vtedy ak podľa písmeno a/ sa týkajú procesných podmienok, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, d/ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Bola toho názoru, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vo veci nebol úplne zistený stav veci, nakoľko súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a všetky neodôvodnil. Interpretácia súdu prvej inštancie je podľa nej v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom tento odklon nie je nijako zdôvodnený. Rozhodnutie je rozporné s kogentnými normami a jeho interpretácia v rozpore s prioritou spravodlivosti. Hodnotenie dôkazov bolo vykonané bez akceptovateľného racionálneho základu v rozpore so skutkovým základom. Napádaný rozsudok je príliš formalistický. Rozsudok trpí vadami a závery sú extrémne inkonzistentné. Rozhodnutie a postup súdu prvej inštancie považovala za rozporné s procesnými požiadavkami spravodlivosti, nerešpektujú všeobecne uznávané základné právne princípy, odopierajú spravodlivosť, vykladajú právo v rozpore s medzinárodnými zmluvami s ktorými je Slovenská republika viazaná a vykladajú ich teoreticky a iluzórne, reštriktívne vykladajú procesné normy, v rozpore s konceptom spravodlivého konania. Súd nedostatočne preskúmal podania, argumenty a dôkazy, ktoré boli predložené a rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, pričom poukázala na rozhodnutia ÚS SR- III. ÚS 79/02, III. ÚS 209/04, III. ÚS 206/06, III. ÚS 78/07, I ÚS 407/2010, m.m. IV. ÚS 1/07, I. ÚS 57/07, IV. ÚS 182/07, I. ÚS 117/07, IV. ÚS 77/02, I. ÚS 402/08, I. ÚS 243/07, m.m. II. ÚS 249/04, IV. ÚS 23/05, I. ÚS 236/06, III. ÚS 363/06, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 12. 5. 2011, sp.zn. 8Sžo/122/2010.

Uviedla, že so žalovaným ako spotrebiteľka uzavrela úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Ide o formulárové typové spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli koncipované tak, že nezabezpečujú rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu. Zmluvy obsahujú neprijateľné podmienky a ich obsah spotrebiteľka nemohla ovplyvniť. Žalovaný pri uzavieraní predmetných zmlúv použil nekalé praktiky. Predmetné zmluvy o revolvingovom úvere považujeme za uzavreté v rozpore s § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka, pretože jednotlivé články obsahujú vady. Zmluvné podmienky neboli individuálne vyjednané. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.6.2006 v ktorej je uvedený: Poskytnutá čiastka úveru 560,65 Eur a uhradená suma žalobkyňou je 833,12 Eur A bezdôvodné obohatenie žalovaného je 272,47 Eur. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky: 1/ Splátka úveru v sume 41,49 Eur nie je rozdelená na istinu a úrok, 2/ v zmluve chýba konečný dátum splatnosti zmluvy, splatnosť úveru je 24 mesiacov 3/ poplatok za uzatvorenie zmluvy 49,79 Eur, 4/ RPMN je nesprávne uvedená v astronomickej výške 110,04%, 5/ zmluvná odmena za poskytnutie úveru 435,17 Eur v rozpore so zákonom, 6/ priemerná RPMN absentuje, 7/ poskytnutá čiastka revolvingu 433,31 Eur. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2009, v ktorej je uvedený: poskytnutá čiastka úveru je 763,46 Eur a uhradená suma žalobkyňou je 773,93 Eur a bezdôvodné obohatenie je vo výške 10,47 Eur. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky: 1/ splátka úveru v sume 42,99 Eur nie je rozdelená na istinu a úrok, 2/ v zmluve chýba konečný dátum splatnosti zmluvy, splatnosť úveru je 36 mesiacov, 3/ zmluvná odmena za poskytnutie úveru bola dojednaná na sumu 907,59 Eur, 4/ RPMN úveru je nesprávne uvedená vo výške 63,86%, 5/ ročná úroková sadzba úveru je v 68,81%, 6/ poskytnutá čiastka revolvingu 433,31 Eur, 7/ zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 598,35 Eur, 8/ predmetom dohody bolo poskytnutie služby možnosť odkladu splátok za odplatu 123,55 Eur. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 v ktorej je uvedený: Poskytnutá čiastka úveru je 1.500 Eur a uhradená suma žalobkyňou je 3.617,35 Eur a bezdôvodné obohatenie je 2.117,35 Eur.

Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky: 1/ splátka úveru v sume 80,37 Eur nie je rozdelená na istinu a úrok, 2/ v zmluve chýba konečný dátum splatnosti úveru, splatnosť úveru 42 splátok, 3/ celková čiastka ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 1.928,88 Eur, 4/ RPMN úveru je nesprávne uvedená vo výške 68,85%, 5/ ročná úroková sadzba úveru je v 70,01%, 6/ priemerná hodnota RPMN

za úver je 45,66%, 8/ celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 1.928,88 Eur, 9/ predmetom dohody bolo poskytnutie služby možnosť odkladu splátok za odplatu 215,75 Eur, 10/ započítanie pohľadávky v podobe nároku na poskytnutie schválenej výšky úveru vo výške 515,75 Eur. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012, v ktorej je uvedené: poskytnutá čiastka úveru je 570 Eur a uhradená suma žalobkyňou je 961,38 Eur a bezdôvodné obohatenie je 391,38 Eur. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky: 1/ splátka úveru v sume 30,54 Eur nie je rozdelená na istinu a úrok, 2/ v zmluve chýba konečný dátum splatnosti úveru, splatnosť úveru je 42 mesiacov, 3/ celková čiastka ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 1.282,68 Eur, 4/ RPMN úveru je nesprávne uvedená vo výške 65,69%,

5/ ročná úroková sadzba úveru je v 70,01%, 6/ priemerná hodnota RPMN za úver je 45,60% 8/ celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 1282,68 Eur, 9/ predmetom dohody bolo poskytnutie služby možnosť odkladu splátok za odplatu 82,24 Eur. Všetky zmluvy žalovaného obsahujú podľa žalobkyne neplatné neprijateľné podmienky a absentujú v nich náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Zabezpečenie v zmluvách bolo dojednané v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, v zmluvách boli dojednané neprijateľné zmluvné podmienky, a to zabezpečenie dohodou o zrážkach zo mzdy, bianko zmenkou, Rozhodcovskou zmluvou a Dohodou o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka a to odklad splatnosti splátok úveru uvedená v bode 8 zmlúv za odplatu.

Konštatovala, že vo veci podanej žaloby súdy z úradnej povinnosti poskytujú spotrebiteľovi súdnu ochranu podľa spotrebiteľského práva, ktorá mu v plnej miere a nespochybniteľne prináleží podľa právnych predpisov Slovenskej republiky a unijného práva, najmä Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Poukázala na Nález ÚS SR, sp.zn.: III. ÚS 107/07 v ktorom sa o. i. uvádza, že k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty (či. 1 ods. 1 ústavy), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. m. m. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99), teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované (II. ÚS 243/05), pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania.

Týkajúc sa vymáhania nároku od nej ako spotrebiteľky v exekučnom konaní zo zmlúv uzavretých medzi stranami sporu vedených na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 39Er/3772/2016 a 55Er/3699/2016 mala za to, že súd nepreskúmaval vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Ecdo 91/2015, kde potvrdil uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3CoE/361/2013 zo dňa 10.7.2014 a Uznesenie Okresného súdu Senica sp.zn. 6Er/377/2013 zo dňa 3.4.2013, kde súd zastavil exekúciu a uznal, že rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprímerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany jeho práv pred všeobecným súdom. Predmetná doložka je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná, pretože spôsobila hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa (§ 52 a nasl. OZ.) Neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. Rozhodcovský rozsudok je nulitný a ako exekučný titul je neúčinný a nespôsobilý, preto bolo potrebné exekúciu zastaviť. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezávažnosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy NS 145Cdo 375/2012, premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Oprávneniu súdov v exekučnom konaní skúmať právomoc rozhodcovského súdu v súvislosti s existenciou rozhodcovskej zmluvy, resp. s jej neplatnosťou, nebránia ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, napr. § 21 ods. 2 alebo § 40 ods. 1 písm. c) tohto predpisu.

Tieto ustanovenia sa týkajú všeobecne účastníkov rozhodcovského konania, ktorými môžu byť aj iné subjekty než spotrebiteľ, pričom sa v nich premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“ alebo „zákony sú písané pre bdelych“). Kým nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v prípade iných účastníkov rozhodcovského konania znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v konkrétnej veci (pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel - boli by nadbytočné), v spotrebiteľských veciach tomu tak nie je. Princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený, a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napíňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukazujeme aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 18. septembra 2012, sp.zn. 5Cdo 230/2011. Poukázala tiež na uznesenie NS SR pod spis.zn. 24XECdo/5/2016 zo dňa 31.05.2017, kde Najvyšší súd riešil dovolanie oprávneného voči Uzneseniu Okresného súdu Galanta pod sp.zn. 24Er/733/2008, kde súd zastavil exekúciu a odôvodnil to nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom a Uzneseniu Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 23CoE/299/2013, kde odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu. NS SR dovolanie oprávneného odmietol a uviedol, že rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu charakter neprijateľnej a teda neplatnej zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy) a spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného ako spotrebiteľa, keďže ho nútila, v prípade podania žaloby voči nemu oprávnenou na rozhodcovskom súde.

16. Žalovaný sa odvolaniu žalobkyne nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

17. Súd prvej inštancie dopĺňacím rozsudkom zo dňa 8. septembra 2021 č.k. 19Csp 110/2016-519 doplnil o II. výrok, ktorým konanie v časti o určenie, že úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 je bezúročný bez poplatkov, zastavil a IV. výrokom, ktorým žalobu o zaplatenie 282,94 Eur zamietol s odôvodnením, že po vrátení spisu odvolacím súdom pre jeho predčasné predloženie (žalobca podal voči uvedenému rozsudku odvolanie), nakoľko o čiastočnom späťvzati žaloby v časti o určenie, že úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 je bezúročný a bez poplatkov a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 282,94 Eur nebolo rozhodnuté, súd prvej inštancie vydal tento dopĺňací rozsudok podľa 225 CSP.

18. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) a skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, ktorý nepovažoval za potrebné doplniť ani znovu zopakovať (§ 385 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a vo veci rozhodol postupom podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP, keď odvolanie žalobkyne nepovažoval za dôvodné.

19. Odvolací súd predovšetkým poukazuje na to, že žalobkyňa sa svojim odvolaním domáhala určenia, že je neplatná neprijateľná podmienka v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. zmluvy XXXXXXXXXXXX datovaná 19.1.2012 v bode 8 v znení „Dohoda o poskytnutí služby“ uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka 8.1 Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako úver/revolving) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby. 2/ súd určuje, že je neplatná neprijateľná podmienka v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. zmluvy XXXXXXXXXXXX datovaná 01.10.2012 v bode 8 v znení „Dohody

o poskytnutí služby“ uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka 8.1 Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako úver/revolving) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.

3/ Súd určuje, že je neplatná Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX datovaná 19.1.2012 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným.

4/ Súd určuje, že je neplatná Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX datovaná 1.10.2012 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným

5/ Súd určuje, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

6/ Súd určuje, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

7/ Súd určuje, že úver medzi účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 je bezúročný a bez poplatkov.

8/ Súd určuje, že úver medzi účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 je bezúročný a bez poplatkov.

9/ Žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 2.117,35 Eur žalobcovi

10/ Žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 391,38 Eur žalobcovi

11/ Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Tieto žalobkyňou uvedené petitivy sú však odlišné, o ktorých žiadala žalobkyňa rozhodnúť v prvoinštančnom konaní, keďže žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.8.2006 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve; zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2009 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve; zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.10.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve; určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.10.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve; úver medzi účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.08.2006 je bezúročný a bez poplatkov; úver medzi účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2009 je bezúročný a bez poplatkov; úver medzi účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.10.2012 je bezúročný a bez poplatkov; úver medzi účastníkmi Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.10.2012 je bezúročný a bez poplatkov; vydania jej bezdôvodného obohatenia v sume 272,47 Eur, v sume 10,47 Eur, v sume 2.117,35 Eur a v sume 391,38 Eur, avšak v priebehu prvoinštančného konania upravila petit žaloby tak, že žiadala určiť, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 je neplatná, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 je neplatná a žalovaného zaviazat' na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.117,35 Eur a 391,38 Eur. V časti žaloby, v ktorej žiadala určiť, že úvery sú bezúročne a bez poplatkov, ako aj v ostatnej časti vzala žalobu späť a konanie v časti späťvzatia žaloby bolo aj súdom prvej inštancie zastavené a v konaní pokračoval o žalobkyňou upravených petitoch o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 je neplatná, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 je neplatná a o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.117,35 Eur a 391,38 Eur. Preto len toto mohlo byť aj predmetom odvolacieho konania. Odvolací súd odvolacie námietky žalobkyne nepovažoval za dôvodné.

20. Podľa § 137 písm. d) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Vzhľadom k uvedenému zneniu súdy často zamietali žaloby, ktorými sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti zmluvy, a to z dôvodu ich procesnej neprípustnosti. Od 1. januára 2018 nadobudol účinnosť čl. XII bod 39 zákona č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z.z. V tomto článku sa zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch dopĺňa v § 11 o

nový odsek 4, v zmysle ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

21. Žalobkyňa sa po späťvzati časti svojej žaloby domáhala určenia neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.117,35 Eur a 391,38 Eur pre početné neprijateľné podmienky v zmluve, dôvodiac tým, že išlo o formulárové typové spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli koncipované tak, že nezabezpečujú rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu, zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a ich obsah nemohla ovplyvniť. V Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012, ktorej predmetom mali byť poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 1.500 Eur, žalobkyňa uhradila sumu 3.617,35 Eur, bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 2.117,35 Eur, neprijateľné zmluvné podmienky spočívajú v tom, že splátka úveru v sume 80,37 Eur nie je rozdelená na istinu a úrok, v zmluve chýba konečný dátum splatnosti úveru, je uvedené len 42 mesiacov, celková čiastka, ktorú musí uhradiť bola vyčíslená sumu 1.928,88 Eur, RPMN je nesprávne uvedená vo výške 68,85%, ročná úroková sadzba úveru je 70,01%, priemerná hodnota RPMN je 45,66%, obsahuje dohodu o poskytnutí služby možnosť odkladu splátok za odplatu v sume 215,75 Eur, obsahuje započítanie pohľadávky v podobe nároky na poskytnutie schválenej výšky úveru v sume 515,75 Eur. Tiež zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012, ktorej predmetom mali byť poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 570 Eur, žalobkyňa uhradila sumu 961,38 Eur, bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 391,38 Eur, neprijateľné zmluvné podmienky spočívajú v tom, že splátka úveru v sume 30,54 Eur nie je rozdelená na istinu a úrok, v zmluve chýba konečný dátum splatnosti úveru, je uvedené len 42 mesiacov, celková čiastka, ktorú mala uhradiť bola v sume 1.282,68 Eur, RPMN je nesprávne uvedená vo výške 65,69%, ročná úroková sadzba úveru je v 70,01%, priemerná hodnota RPMN za úver je 45,60%, obsahuje dohodu o poskytnutí služby možnosť odkladu splátok za odplatu v sume 82,24 Eur. Z uvedených dôvodov považovala zmluvy za neplatné pre rozpor so zákonom. Dôvody neplatnosti uvedených zmlúv doplnila žalobkyňa o dôvod, že nemajú písomnú formu a že v žiadosti boli dohodnuté neprijateľné zmluvné podmienky, konkrétne v bode 8 s názvom dohoda o poskytnutí služby a v bode 11, kde mali prísť peniaze na účet žalobkyne, ale prišlo menej, ako bolo dohodnuté. Mala za to, že právny úkon pri uzavieraní zmlúv nebol urobený v predpísanej forme a preto je podľa § 40 Občianskeho zákonníka neplatný.

22. Pokiaľ ide o písomnú formu zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012, táto bola dodržaná a obidve zmluvy spĺňajú aj náležitosti zmlúv o revolvingovom úvere. Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ani ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Zákon môže stanoviť, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku (rozsudok Súdneho dvora - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15).

23. Vo vzťahu k náležitostiam zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z, ktorý vyžaduje, aby bola v zmluve uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, odvolací súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere tieto náležitosti obsahuje. Podľa eurokonformného výkladu nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránila možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným

výkladom (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017). Pre vysvetlenie problematiky znenia a výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere odvolací súd uvádza, že Smernica EÚ a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, ktorej úplnou transpozíciou je práve zákon č. 129/2010 Z.z. vyžaduje vo svojom čl. 10 ods. 2 písm. h), aby zmluva o úvere uvádzala zrozumiteľne a stručne výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom a rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia a podľa čl. 10 ods. 2 písm. i) v prípade amortizácie tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a P. T. sa má čl. 10 ods. 2 písm. h) a i/ Smernice vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Vychádzajúc z tohto výkladu potom Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 22.2.2018 sp.zn. 3Cdo 146/2017, ako aj v ďalších rozhodnutiach vo vzťahu k zneniu § 9 ods. 2 písm. f) zákona č.129/2010 Z.z. konštatoval, že eurokonformným výkladom tohto ustanovenia, ktorý považoval nielen za možný, ale aj za potrebný, dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, za použitia eurokonformného výkladu treba dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Následne dňa 12.10.2017 Národná rada SR prijala i zákon č. 279/2017 Z.z., ktorým s účinnosťou od 1.5.2018 upustila od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Tiež rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 5.9.2019 vo veci C-331/18 TE c/a Pohotovosť, s.r.o., bola finálne vyriešená otázka sporného výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj otázka týkajúca sa možnosti použitia eurokonformného výkladu tohto ustanovenia. Súdny dvor EÚ v tomto rozhodnutí uzavrel, že čl. 10 ods. 2 písm. h) až l) v spojení s čl. 22 ods. 1 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej musí zmluva o úvere špecifikovať rozpis každej splátky určenej podľa prípadu na amortizáciu istiny, splatenie úrokov a ostatných nákladov; a tiež, že čl. 10 ods. 2 a čl. 22 ods. 1 smernice sa majú uplatniť tak, ako boli vyložené rozsudkom zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a P. T., aj na zmluvu o úvere, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením tohto rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom prijatým v uvedenom rozsudku. Je tak nepochybné, že ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné na základe tohto rozsudku vykladať eurokonformne, teda tak, že nevyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala vnútornú skladbu tej ktorej splátky na istinu, úroky a poplatky, v dôsledku čoho nemožno od dodávateľov žiadať, aby v zmluvách so spotrebiteľmi uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Keďže posudzovaná zmluva jednoznačne, zrozumiteľne a stručne uvádza eurokonformným výkladom požadované náležitosti, t.j. výšku, počet a frekvenciu splátok s určením prvej splátky a konečnej splatnosti, možno dospieť k jednoznačnému záveru, že v danom prípade nejde o absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. Výšku odplaty pri zmluvách o spotrebiteľských úveroch percentuálne vyjadruje RPMN ako údaj zohľadňujúci kritéria pre posudzovanie odplaty v obdobných prípadoch, ako sú spôsob a miera zabezpečenia záväzku spotrebiteľa, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehota splatnosti. Pod ročnou percentuálnou mierou nákladov je potrebné rozumieť podľa ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 tohto zákona. V zmysle ust. § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa RPMN spotrebiteľského úveru počíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 tohto zákona. Okrem toho, že zákon č. 129/2010 Z.z. v § 19 ods. 12 všeobecne určuje, že na výpočet RPMN sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere a iných poplatkov, ide o údaje týkajúce sa výšky úveru, počtu, výšky a periodicity splátok, obdobia splatnosti splátok, doby trvania úveru, prípadne i výšky ďalších poplatkov. V zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., ktorým bolo novelizované znenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a toto znenie platilo až do 31.5.2014 sa pod podstatným prevýšením rozumie odplata prevyšujúca o viac ako 20% odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Nie výška úrokovej sadzby, ale výška odplaty vyjadrená pomocou RPMN

je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom (§ 19 zákona č.129/2010 Z.z.). Revolvingový úver je však typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah, tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplátny právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné. To však už dobre možné nie je v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Zákon o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z.) preto aj výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN.

24. Žalobkyňa tiež namietala, že v exekučnom konaní zo zmlúv uzavretých medzi stranami sporu vedených na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 39Er/3772/2016 a 55Er/3699/2016 súd nepreskúmaval vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa podľa nej predpoklad materiálnej vykonateľnosti.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení z 13. októbra 2011 sp.zn. 3Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por.č. 46, zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

26. V zmysle tohto rozsudku NS SR postupoval aj Okresný súd Bratislava II, ktorý uznesením zo dňa 6.11.2017 č.k. 39Er 3772/2016-43 rozhodoval o námietkach žalobkyne ako povinnej proti exekúcii vedenej na základe exekučného titulu vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbitr č.k. RK-PC-268/16-MK, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.9.201 a pre vydanie ktorého bola podkladom Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 1.10.2012 a s ňou uzavretá aj samostatná rozhodcovská zmluva zo dňa 1.10.2012, ako aj uznesením zo dňa 2.11.2017 č.k. 55Er 3699/2016-57, ktorým rozhodol o námietkach žalobkyne ako povinnej proti exekúcii vedenej na základe exekučného titulu vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria č.k. RK-PC-196/16-EK zo dňa 30.5.2016, ktorý tiež nadobudol právoplatnosť a pre vydanie ktorého bola podkladom Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.1.2012 a v súvislosti s ňou samostatne uzavretá rozhodcovská zmluva dňa 19.1.2012 a preskúmal rozhodcovské rozsudky ako exekučné tituly, ako aj platnosť uvedených rozhodcovských zmlúv.

27. Nesúhlas žalobkyne s rozsudkom krajského súdu nemôže sám osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti už ústavný súd uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).

28. Odvolací súd preto odvolacie námietky žalobkyne nemal za dôvodné a z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zo dňa 8. septembra 2021 č.k. 19Csp 110/2016-519 ako vo výroku vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, úspešnému v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) v zmysle § 428 CSP.